

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA

N A C R T

PRIJEDLOGA ZAKONA O POTICANJU ULAGANJA

Zagreb, kolovoz 2002.

PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA O POTICANJU ULAGANJA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavak 4. alineje 1. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ciljevi ekonomske politike i strategije su:

1. Povećanje Bruto domaćeg proizvoda (BDP),
2. Povećanje BDP po glavi stanovnika
3. Puna zaposlenost
4. Stabilna privreda (bez inflacije i deflacije) i
5. Ravnoteža u ekonomskim odnosima s inozemstvom.

Ciljevi se uvijek izvode iz postojećeg stanja. Nezadovoljstvo postojećom situacijom potiče određivanje poželjnih stanja (ciljeva) u budućnosti.

Relativno nizak Bruto domaći proizvod (BDP), visoka stopa nezaposlenosti, deficit bilance tekućih transakcija, proračunski deficit, itd, su postojeće stanje hrvatskog gospodarstva. Ovo su također i međusobno povezane makroekonomske kategorije.

Pretvaranje postojeće, nepoželjne, situacije u poželjnu u skoroj budućnosti, postiže se ekonomskim mjerama i instrumentima. Jedna od nužnih mjera za razvoj pozitivnih trendova svih makroekonomskih veličina i ostvarivanju prije navedenih ciljeva, su ulaganja, odnosno investicije.

Investicije imaju dvojaku ulogu u određivanju BDP. Budući da povećanje investicija znači povećanje kapitalne opremljenosti rada one onda utječu na povećanje produktivnosti, proizvodnje i dohotka, odnosno na povećanje agregatne ponude. Istodobno, investicijska potrošnja je važna komponenta agregatne potražnje, čija promjena (povećanje) procesom multiplikatora na drugoj strani utječe na promjenu (povećanje) domaćeg proizvoda.

Investicije mogu biti «financijske» i «realne». Financijske investicije (portfolio) u osnovi predstavljaju samo transfer financijskih sredstava između privrednih subjekata pa se njima ne povećava proizvodni kapacitet gospodarstva niti se povećava veličina nacionalnog bogatstva.

Pod realnim investicijama podrazumijevaju se ulaganja u opremu, zgrade i zalihe. Realne investicije mogu biti proizvodne i neproizvodne. Najvažnija stavka neproizvodnih investicija su stambene investicije. Proizvodne

investicije se dijele na investicije u dugotrajnu i kratkotrajnu imovinu. Dugotrajna imovina se dijeli na materijalnu (zemljište, građevinski objekti, postrojenja i oprema, itd) i nematerijalnu (Goodwill, patenti, koncesije, i sl.). Ulaganjem u dugotrajnu imovinu znači povećanje proizvodnog kapaciteta nacionalne privrede, što je nužni uvjet povećanja BDP i nacionalnog bogatstva.

Ulaganje u ovom zakonu je širi pojam od ulaganja u proizvodnu opremu (kao vrstu kapitala). Cilj zakona je utjecati na povećanje proizvodnog kapaciteta privrede. Povećanje proizvodnog kapaciteta se ostvaruje povećanjem proizvodnih pogona (u najširem smislu te riječi) i povećanjem broja zaposlenika (kao proizvodnih faktora kapitala i rada) i povećanjem njihove produktivnosti.

Povećanje proizvodnih kapaciteta za proizvodnju dobara za (izvozno) tržište je nužni uvjet povećanja Bruto domaćeg proizvoda.

Poticajne mjere za ulaganja predviđene ovim Zakonom imat će efekt na ulaganje u postojeću gospodarsku strukturu s ograničenim efektima na njenu promjenu.

Zakon ne pravi razliku između domaćih i stranih ulagača. Cilj zakona je (ekonomski) potaknuti domaće poduzetnike da više investiraju i stvoriti jasan i konkurentan ambijent za strane ulagače.

Efekti zakona su procijenjeni s ukupnog gospodarskog interesa imajući u vidu interes poduzetnika, odnosno ulagača.

Ukupni gospodarski interes je povećanje BDP/pc a kroz to i povećanje standarda hrvatskih građana koji se može ostvariti kroz ulaganja koja imaju obilježja navedena u stavku 2. članka 1. Kroz ovakva ulaganja ukupni gospodarski interes se ostvaruje kroz dugi rok s multiplikativnim efektima i na djelatnosti koje nisu bile nositelji poticajnih mjera.

Interes ulagača je povećanje vlastitog probitka koje može ostvariti kroz poticajne mjere navedene u članku 3. Zakona.

Prijedlogom ovog Zakona propisano je da ulagatelj odnosno nositelj poticajnih mjera može biti samo trgovačko društvo registrirano u Republici Hrvatskoj te za razliku od dosadašnjeg važećeg zakona Prijedlog zakona definira pojam ulaganje kao dugotrajnu imovinu i to samo: poslovni objekti, postrojenja i oprema (strojevi), alati, transportni uređaji, pogonski i skladišni inventar, unesena u vlasništvo nositelja poticajnih mjera. Novina je i to da nositelji poticajnih mjera prema ovom Prijedlogu mogu biti i postojeća trgovačka društva, a iznos ulaganja koje trgovačkom društvu daju pravo na poticajne mjere je smanjen i najmanji iznos je 2,000.000 kuna. Prijedlog isto tako, a što je bitno za istaći sadrži i poticajnu mjeru smanjenja porezne osnovice poreza na dobit kroz određeno razdoblje ovisno o visini ulaganja.

Ovim Prijedlogom Zakona jasno se izražava interes za razvitak hrvatskog gospodarstva kroz povećanje proizvodnog kapaciteta zemlje, kroz povećanje kapitalne opremljenosti rada, kroz povećanje kvalitete a time i produktivnosti

proizvodnih faktora (rada i kapitala), kroz modernizaciju i unapređenje poslovanja .

Zakonom se utječe i na cijenu rada na način da poboljšava odnos produktivnosti rada i njegove cijene, što je bitan element za odluke ulagača.

Donošenjem ovog Zakona, domaćim i stranim ulagačima, ponudio bi se odgovarajući sustav povlastica i poticaja, koji bi ih u odabiru ulagačkih lokacija, opredijelilo za ulaganja u Republiku Hrvatsku, jer dosadašnja primjena Zakona o poticanju ulaganja nije bila dovoljno transparentna s obzirom na to da je svega 9 trgovačkih društava ostvarilo poticajne i carinske mjere u razdoblju od srpnja 2000 do srpnja 2002. 210.716.621 kuna u popremi i 560.102.000 kuna novčanih ulaganja, sa ukupno planiranim brojem novih radnih mjesta 1.196.

Stupanjem na snagu ovog Zakona pružit će se poticajan, siguran i stabilan temelj ulagateljima u Republici Hrvatskoj. Njegova primjena će potaknuti povećanje gospodarske aktivnosti.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Troškove koji za proračun mogu nastati, s osnova primjene ovog Zakona nemoguće je predvidjeti ni po roku ni po iznosu jer se ovaj Zakon neograničeno primjenjuje od dana njegova stupanja na snagu.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTICANJU ULAGANJA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet i svrha Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje poticanje ulaganja domaćih i stranih pravnih osoba u cilju poticanja gospodarskog rasta, razvitka i ostvarenja gospodarske politike Republike Hrvatske, njenog uključivanja u tokove međunarodne razmjene povećanjem izvoza i jačanja konkurentne sposobnosti hrvatskog gospodarstva.

(2) Poticajne mjere uređene ovim Zakonom odnose se na ulaganja u gospodarske djelatnosti ako se time postiže jedan ili više od sljedećih ciljeva:

- unos nove opreme i suvremenih tehnologija,
- uvođenje novih proizvodnih postupaka i novih proizvoda,
- veća zaposlenost i izobrazba radnika,
- modernizacija i unaprjeđenje poslovanja,
- razvoj proizvodnji s višim stupnjem prerade,
- povećanje izvoza,
- povećanje gospodarske aktivnosti u dijelovima Republike Hrvatske u kojima gospodarski rast i zaposlenost zaostaju za državnim prosjekom,
- razvoj nove ponude usluga,
- poboljšanje udovoljavanja standardima zaštite okoliša,
- ušteda energije,
- jačanje informatičke djelatnosti,
- prilagodba hrvatskog gospodarstva europskim standardima.

Definicije

Članak 2.

Pojedini izrazi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

(1) *Ulaganje*: u oblik dugotrajne imovine unesene u vlasništvo nositelja poticajnih mjera u najmanjoj vrijednosti od 2.000.000,00 kuna.

(2) *Dugotrajna imovina u koju se potiče ulaganje*: poslovni objekti, postrojenja i oprema (strojevi), alati, transportni uređaji (osim putničkih vozila, bicikla i motor – kotača) i pogonski i skladišni inventar. Ulaganje u dugotrajnu imovinu može biti u stvarima i objektima, kojima od godine proizvodnje nije prošlo više od godine dana.

(3) *Nositelj poticajnih mjera*: trgovačko društvo registrirano u Republici Hrvatskoj kojem je odobreno korištenje poticajnih mjera. Poticajne mjere

mogu koristiti samo nositelji poticajnih mjera koji obavljaju djelatnosti prerađivačke industrije, pobliže određene Jedinstvenom klasifikacijom djelatnosti, turizma i istraživanja i razvoja. Iznimno, ako Ministarstvo gospodarstva ocijeni da za to postoji gospodarski interes, poticajne mjere mogu se odobriti trgovačkim društvima koje obavljaju druge djelatnosti.

(4) *Ministarstvo*: Ministarstvo gospodarstva kao nadležno ministarstvo za poslove poticanja ulaganja i odobravanje poticajnih mjera.

II. POTICAJNE MJERE

Poticajne mjere

Članak 3.

Poticajne mjere su:

1. smanjenje porezne osnovice poreza na dobit;
2. oslobođanje plaćanja carine;
3. posebne poticajne mjere u iznimno opravdanim slučajevima,
4. ostale poticajne mjere

Smanjenje porezne osnovice poreza na dobit

Članak 4.

(1) Na dobit ostvarenu od ulaganja koje iznosi najmanje od 2.000.000,00 do 4.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 3 godine, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 7 novih zaposlenika.

(2) Na dobit ostvarenu od ulaganja koje iznosi najmanje od 4.000.000,00 do 8.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 5 godina, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 15 novih zaposlenika.

(3) Na dobit ostvarenu od ulaganja koje iznosi najmanje od 8.000.000,00 do 15.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 8 godina, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 20 novih zaposlenika.

(4) Na dobit ostvarenu od ulaganja koje iznosi najmanje od 15.000.000,00 do 30.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 12 godina, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 20 novih zaposlenika.

(5) Na dobit ostvarenu od ulaganja koje iznosi najmanje od 30.000.000,00 do 50.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 15 godina, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz

uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 45 novih zaposlenika.

(6) Na dobit ostvarenu od ulaganja u iznosu većem od 50.000.000,00 kuna, umanjuje se porezna osnovica poreza na dobit za iznos ulaganja, za vrijeme od 15 godina, počevši od isteka prve godine ulaganja, uz uvjet da se u tom razdoblju osigurava zapošljavanje najmanje 60 novih zaposlenika.

(7) Ukupan iznos porezne povlastice, koju nositelj poticajnih mjera može iskoristiti tijekom korištenja porezne povlastice, ne može prelaziti iznos ili vrijednost samog ulaganja. Iznos porezne povlastice u poreznom razdoblju za koje se izračunava, ne može biti veći od iznosa dobiti, koja se utvrđuje kao razlika između prihoda i rashoda po Zakonu o porezu na dobit.

(8) Novim zaposlenicima smatraju se zaposlenici s kojima je zaključen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, s punim radnim vremenom. Broj novih zaposlenika utvrđuje se od broja zaposlenih šest mjeseci prije razdoblja korištenja porezne povlastice.

(9) Porezni obveznik koji koristi poreznu povlasticu s naslova poticaja ulaganja, ne može koristiti povlastice za zapošljavanje po Zakonu o porezu na dobit.

Članak 5.

(1) Ako nositelj poticajnih mjera smanji broj zaposlenika utvrđen odredbama članka 4. ovog Zakona, prestaje mu pravo korištenja tih povlastica za cijelo razdoblje za koje su odobrena, uz obvezu povrata sredstava ostvarenih korištenjem odobrenih povlastica uvećanih za iznos zakonske zatezne kamate prema poreznim propisima.

(2) Ako nositelj poticajnih mjera uloženu imovinu ne koristi za namjene i djelatnost za koju je dobio rješenje od Ministarstva, prestaje mu pravo korištenja porezne povlastice u godini u kojoj je prenamijenio ulaganje, osim ako o tome Ministarstvo ne riješi drugačije.

(3) Poreznom obvezniku nositelju poticajnih mjera, kojemu je poništeno ili ukinuto pravo njihova korištenja, ne može se ponovo odobriti njihovo korištenje.

Oslobođenje plaćanja carine

Članak 6.

(1) Ministarstvo će odobriti poticajnu mjeru oslobađanja plaćanja carine za uvoz opreme iz poglavlja Carinske tarife 84., 85., 86., 87. (osim osobnih vozila sa zapremninom motora većom od 1500 kubičnih centimetara), 88., 89. i 90. Zakona o carinskoj tarifi koja predstavlja ulaganje.

(2) Iznimno, ako Ministarstvo procijeni da za to postoji gospodarski interes odobrit će poticajnu mjeru oslobađanja plaćanja carine za uvoz opreme i iz poglavlja Carinske tarife koji nisu navedeni u stavku 1. ovog članka.

(3) Ako nositelj poticajnih mjera na bilo koji način i bilo kojim pravnim poslom

otuđi dugotrajnu imovinu temeljem koje je stekao pravo na poticajnu mjeru određenu u 1. stavku ovog članka u razdoblju kraćem od pet godina od dana uvoza te imovine, prestaje mu pravo korištenja te poticajne mjere uz obvezu povrata sredstava ostvarenih korištenjem odobrene povlastice uvećanih za svotu zakonske zatezne kamate.

Posebne poticajne mjere u iznimno opravdanim slučajevima

Članak 7.

U slučaju ulagačkih pothvata od posebnoga gospodarskog interesa, uzimajući u obzir značaj ulaganja za ukupan gospodarski razvoj i zapošljavanje, ravnomjerni regionalni razvoj, razvoj područja od posebne državne skrbi i razvoj same gospodarske grane u koju se ulaže, Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog Ministarstva povećati poticajne mjere propisane ovim Zakonom ili odrediti dodatne poticajne mjere, kao što su ulaganje imovine u vlasništvu Republike Hrvatske u trgovačka društva i nepovratna novčana sredstva (grants).

Ostale poticajne mjere

Članak 8.

Ostale poticajne mjere su:

Davanje u zakup, davanje prava građenja, prodaja ili davanje na korištenje nekretnina ili drugih infrastrukturnih objekata u vlasništvu Republike Hrvatske po posebnim uvjetima i pogodnostima, a u iznimno opravdanim slučajevima i bez naknade, odnosno davanja nekretnina u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju i vlasništvu Republike Hrvatske.

IV. POSTUPAK PRED MINISTARSTVOM

Primjena Zakona o općem upravnom postupku

Članak 9.

Na postupak za odobravanje poticajnih mjera primjenjuje se Zakon o općem upravnom postupku.

Prijedlog za odobrenje poticajnih mjera

Članak 10.

(1) Trgovačko društvo koje namjerava koristiti poticajne mjere podnosi Ministarstvu pisani prijedlog, zajedno sa svim potrebnim priložima, kojim predlaže da mu se odobre poticajne mjere.

(2) Ministarstvo pravilnikom propisuje sadržaj i oblik prijedloga i priloga.

Rješenje Ministarstva

Članak 11.

- (1) O prijedlogu za odobrenje poticajnih mjera rješava Ministarstvo.
- (2) Protiv rješenja Ministarstva iz stavka 1. ovog članka nije dopuštena žalba, ali podnositelj prijedloga može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Nadzor

Članak 12.

- (1) Ministarstvo provodi nadzor nad provedbom rješenja.
- (2) U slučaju kršenja odredbi zakona i postupanja protivno rješenju Ministarstvo će rješenje o odobrenju poticajnih mjera poništiti ili ukinuti i odrediti povrat neosnovano korištenih poticajnih mjera, zajedno s plaćanjem zakonske zatezne kamate od dana korištenja poticajnih mjera do dana povrata.

Godišnje izvješće

Članak 13.

- (1) Nositelji poticajnih mjera dužni su tijekom razdoblja korištenja tih mjera i povlastica podnositi godišnje izvješće Ministarstvu.
- (2) Godišnje izvješće iz stavka 1. ovoga članka podnosi se do kraja ožujka tekuće godine za proteklu kalendarsku godinu.
- (3) Ako nositelj poticajnih mjera ne podnese izvješće u roku iz stavka 2. ovoga članka prestaje mu pravo korištenja odobrenih poticajnih mjera i povlastica.
- (4) Obvezni sadržaj izvješća iz stavka 1. ovoga članka propisuje Ministarstvo.

Kaznene odredbe

Članak 14.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj nositelj poticajnih mjera ako:
 - ne podnese godišnje izvješće Ministarstvu sukladno odredbama članka 13. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba nositelja poticajnih mjera novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 3.000,00 kuna.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

- (1) Ministarstvo će donijeti Pravilnik iz članka 10. ovog Zakona u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (2) Obvezni sadržaj izvješća iz članka 13. ovog Zakona Ministarstvo će potpisati u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (3) Ovlašćuje se Ministarstvo da po potrebi donosi naredbe i naputke za provedbu ovog Zakona.

Članak 16.

Stupanjem na snagu ovog Zakona postojeći korisnici poticajnih mjera nastavljaju koristiti odobrene poticajne mjere sukladno zakonu prema kojem su im i odobrene.

Članak 17.

Danom početka primjene ovog Zakona prestaje važiti Zakon o poticanju ulaganja ("Narodne novine", broj 73/00).

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama", a primjenjuje se od 1. siječnja 2003. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Propisuje glavni cilj Zakona kao poticaje ulaganjima koja će povećati razvitak gospodarstva Hrvatske i jačati njenu konkurentsku sposobnost na svjetskom tržištu. Stavkom 2. ovog članka navode se podciljevi koje pobliže određuju usmjerenje poticajnih mjera.

Članak 2.

Ovim člankom definiraju se pojedini izrazi bitni za pravilno tumačenje i korištenje ovog Zakona. Ulaganje u dugotrajnu imovinu u iznosu većem od 2.000.000,00 kn smatra se ulaganjem u smislu ovog Zakona. Dugotrajna imovina su poslovni objekti, postrojenja i oprema, alati, transportni uređaji i inventar koji ih prati. Ulaganje u zemljište ne može biti osnova za korištenje poticajnih mjera u skladu s ovim Zakonom jer kupnjom zemljišta mijenja se samo vlasnik a ne povećava se proizvodni kapacitet gospodarstva.

Članak 3.

Člankom 3. propisane su i određene mjere za poticanje ulaganja.

Članak 4.

Ovim člankom propisani su uvjeti koje mora zadovoljiti potencijalni nositelj poticajnih mjera da bi mogao koristiti poticajnu mjeru smanjenja porezne osnovice poreza na dobit. Kod određivanja ovih mjera procjenjivano je prosječno ulaganje kojim se može značajnije poboljšati postojeći proizvodni proces ili započeti s novom proizvodnjom. Uz ulaganje određene vrijednosti dodan je uvjet i zapošljavanja novih zaposlenika.

Kod toga se vodilo računa o prosječnoj cijeni radnog mjesta u pojedinim djelatnostima kao i o razlici između radno intenzivnih i kapitalno intenzivnih djelatnosti. Razdoblje za korištenje poticajnih mjera je određeno prema procjeni odnosa akumulirane dobiti kroz određeno vrijeme i vrijednosti ulaganja.

Članak 5.

Ovaj članak propisuje da ukoliko nositelj poticajnih mjera smanji broj zaposlenika utvrđenih odredbama članka 4. ovog Zakona prestaje mu pravo korištenja tih povlastica uz obvezu povrata sredstava uvećanih za iznos zakonske zatezne kamate prema poreznim propisima. Istim člankom je propisano da ukoliko nositelj poticajnih mjera uloženu imovinu ne koristi za namjene i djelatnost za koju je dobio Rješenje od Ministarstva prestaje mu pravo korištenja porezne povlastice u godini u kojoj je prenamijenio ulaganje osim ako o tome Ministarstvo ne riješi drugačije te da nositelju poticajnih mjera kojemu je poništeno ili ukinuto pravo njihova korištenja ne može se ponovo odobriti njihovo korištenje.

Članak 6.

Propisuje poticajnu mjeru oslobađanja plaćanja carine za uvoz opreme, odnosno postrojenja za koje propisano člankom 2. ovog Zakona da spada u dugotrajnu imovinu u koju se potiče ulaganje.

Članak 7.

Propisuje da Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog Ministarstva gospodarstva povećati poticajne mjere ili odrediti dodatne poticajne mjere u slučaju ulagačkih pothvata od posebnog gospodarskog interesa.

Članak 8.

Propisuje ostale poticajne mjere koje se ne mogu svrstati ni u jednu prethodnu grupu, kao što je davanje u zakup, na korištenje ili prodaja uz posebne pogodnosti nekretnina u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju i vlasništvu Republike Hrvatske u iznimno opravdanim slučajevima.

Članak 9.

Ovim člankom propisano je primjena Zakona o općem upravnom postupku na postupak koji se vodi u Ministarstvu gospodarstva.

Članak 10.

Člankom 9. propisano je kome se podnosi prijedlog za odobrenje poticajnih mjera sa priložima (Ministarstvu gospodarstva), a sukladno Pravilniku (stavak 2.) kojeg će donijeti Ministarstvo gospodarstva.

Članak 11.

Odredbama ovog članka propisano je da o prijedlogu za odobrenje poticajnih mjera Ministarstvo gospodarstva odlučuje rješenjem, da je isto konačno u upravnom postupku te da se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 12.

Ovim člankom propisan je nadzor Ministarstva gospodarstva nad provedbom rješenja te ovlast Ministarstvu da za slučaj kršenja odredbi zakona i postupanja nositelja poticajne mjere protivno rješenju, isto poništi ili ukine te naloži povrat neosnovano korištene poticajne mjere uz obvezu plaćanja zakonske zatezne kamate.

Članak 13.

Odredbama ovog članka propisana je obveza podnošenja godišnjeg izvješća nositelja poticajnih mjera, kome se podnosi, rokovi, posljedice nepodnošenja izvješća te tko propisuje obvezni sadržaj izvješća.

Članak 14.

Ovim člankom propisane su novčane kazne za nositelje poticajnih mjera i njihove odgovorne osobe za prekršaje propisane i određene ovim člankom.

Članak 15.

Odredbama ovog članka propisano je tko će i u kojim rokovima donijeti i propisati podzakonske akte za provedbu ovog Zakona.

Članak 16.

Ovim člankom propisuje se da postojeći korisnici poticajnih mjera nastavljaju koristiti odobrene poticajne mjere sukladno zakonu prema kojem su im i odobrene.

Članak 17.

Odredbom ovog članka propisano je da danom primjene ovog Zakona prestaje važiti Zakon o poticanju ulaganja ("Narodne novine", broj 73/00).

Članak 18.

Ovim člankom propisano je stupanje na snagu i početak primjene ovog Zakona.